

Helsingfors 28.11.2012

Aloite Kvsto 28.11.2012 (asia nro 52)
Kvstoon viimeistään touko kuussa

Motion

STJ

Äldreomsorg på svenska är viktig för många äldre i Helsingfors och också en grundlagstryggad rättighet. Tyvärr händer det ofta såväl inom akutvården, långvården, serviceboendet som inom hemvården att svenskspråkiga äldre i utsatta situationer och nöd inte får vård och hjälp på sitt modersmål.

Orsakerna till problemen är många. Det kan svårt att hitta personal inom stadens egens organisation. Det kan vara svårt att rekrytera personal för den svenska äldreomsorgen. Det kan vara svårt eller omöjligt att trygga den svenska vården genom köptjänster.

En grundläggande förutsättning för att problemen skall gå att lösa är att staden har en klar bild av behoven. Den förutsättningen uppfylls inte idag. Det har tvärtom visat sej svårt också för fullmäktigeledamöter att från socialverket få aktuell information om verkets bedömning av vårdbehovet. Saken blir inte bättre av att vi från flera håll har fått höra att äldre som ber att få registrera sej som svenskspråkiga registrerats som finskspråkiga och att äldre som bett att få vård och stöd på svenska fått vård på finska. Staden måste ta till kraftåtgärder för att trygga vårdbehovet på svenska. Som ett första steg måste stadens vilja och förmåga att kartlägga och följa med vårdbehovet tryggas.

Vi förutsätter därför att stadsstyrelsen vidtar de åtgärder som behövs för följande:

1. att staden skall få korrekt, kontinuerligt uppdaterad information om behovet av äldreomsorg på svenska;
2. att det blir lätt för de äldre och deras anhöriga att få tillgång till de uppgifter om deras språk och vårdbehov som stadens grundar sin behovsbedömning på och att vid behov korrigerar dessa, t.ex. genom att staden upprättar en telefonservice för ändamålet.

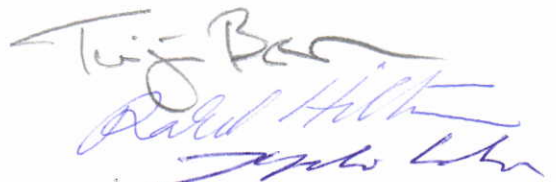

THOMAS WALLGREN

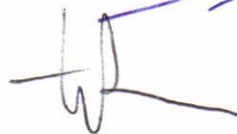

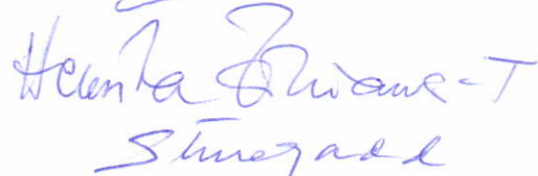

Kari Pulla

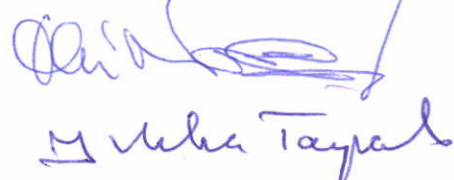

Tuig Baa

Mik Edlund

Heena Zwan-T
Stenogad

Mikha Teyal

2012-016362

Valtuustoaloite 28.11.2012

Thomas Wallgrenin ym. aloite ruotsinkielisestä vanhustenhoidosta

Ruotsinkieliset vanhushoidot ovat tärkeä asia monelle helsinkiläiselle vanhukselle ja myös perustuslaissa turvattu oikeus. Valitettavasti niin ensihoidossa, pitkäaikaishoidossa, palveluasumisessa kuin kotihoidossa käy usein niin, että heikossa asemassa tai hädässä olevat ruotsinkieliset vanhukset eivät saa hoitoa tai apua omalla äidinkielellään.

Ongelmiin on monia syitä. Henkilöstön löytäminen kaupungin oman organisaation sisästä voi olla vaikeaa. Henkilöstön rekrytoiminen ruotsinkielisiin vanhushoidoihin voi olla vaikeaa. Ruotsinkielisen hoidon turvaaminen ostopalveluin voi olla vaikeaa tai mahdotonta.

Perustavanlaatuinen edellytys, jotta ongelmat voitaisiin ratkaista, on että kaupungilla on selvä käsitys tarpeista. Tällä hetkellä tämä edellytys ei täyty. Päinvastoin on osoittautunut, että myös kaupunginvaltuutettujen on ollut vaikeaa saada sosiaalivirastosta ajankohtaisia tietoja viraston arvioimasta hoitotarpeesta. Asiaa ei paranna se, että olemme usealta taholta saaneet kuulla että vanhuksia, jotka pyytävät saada tulla rekisteröidyiksi ruotsinkielisiksi, rekisteröidään suomenkielisiksi ja että on vanhuksia, jotka ovat pyytäneet tukea ja hoitoa ruotsiksi, mutta ovat saaneet hoitoa suomeksi. Kaupungin täytyy ryhtyä voimakeinoihin, jotta ruotsinkielisen hoidon tarve voidaan turvata. Ensimmäisenä askeleena tähän suuntaan kaupungin tahto ja kyky kartoittaa ja seurata hoidon tarvetta täytyy turvata.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme siksi, että kaupunginhallitus ryhtyy toimenpiteisiin:

1. jotta kaupunki saisi oikeita, jatkuvasti päivittyviä tietoja ruotsinkielisten vanhushoidotarpeista;
2. jotta vanhusten ja heidän omaisten olisi helppo saada tietoa heidän kielestään ja hoidon tarpeesta, jolle kaupunki perustaa tarvearvionsa ja tarpeen vaatiessa oikaista tietoja, esimerkiksi niin, että kaupunki perustaa tarkoitusta varten puhelinpalvelun.